

Podobenství: 3. Ukřižování a vzkříšení Ukrajiny

Velikonoční podobenství o Ukrajině dnešních dnů..

Podobenství

Malé dítě s krví na bledé, zaprášené tváři a obvazy zakrývající hlavu po ruském raketovém útoku.

Genocidní válka Ruska proti Ukrajině a hrozny hněvu

Již dříve jsem napsal, že jsem muž rozporuplné víry. Přesto, i když přednáším jako profesor politické geografie, nemohu jinak, než vydat svědectví o utrpení Ukrajiny optikou mého náboženství, víry mých ukrajinských katolických předků. K tomu se z celého srdce přiznávám.

A tak se ukrajinská mučení stala jakoby mým denním chlebem. Jím jejich utrpení, a je mi z toho špatně, symbolicky přijímám tělo a krev mnoha těch, kteří jsou zavražděni ruskými vojáky.

Země mých předchůdců se opět stala Golgotou, místem lebek. Tohle všechno dělá Vladimir Putin. Děje se tak, i když se přiblížily nejposvátnější dny v křesťanském kalendáři, Velikonoce, znamenající triumfální Vzkříšení z mrtvých Ježíše Krista.

To, co se děje, když píšu, je pouze přede hrou nadcházející touhy Ukrajiny, pobouření, které brzy nastane. Zatímco budeme stát opodál, bude bičována celá země a podnikne se společný pokus o její vyhlazení.

Ještě předtím jsme viděli Ukrajině jakýsi půst, a skutečně těch 40 dní je už za námi. V liturgickém kalendáři je to období, které křesťanům na celém světě umožňuje uvažovat o tom, co Ježíš vytrpěl poté, co odešel sám do pouště, aby se modlil a postil, a kde byl krutě pokoušen Satanem.

Ukrajinci jsou nyní ve stejné pustině a jsou vystaveni zkoušce. Osud Evropy může záviset na tom, jak zareagují.

Jejich trýznitelem není nikdo jiný než Putin. Jeho návrhy jsou dábelské. Bez kontroly tento muž z KGB v Kremlu, tento stálý prezident takzvané Ruské 'federace' zničí svět, který jsme vy i já před pár dny znali. Ve velké míře už ničí.

Přicházející nový světový řád, z něhož je Ukrajina násilím vytěšňována, se vám nebude líbit. Měli jsme se vyzbrojit proti tomuto dni, protože ne nadarmo W. B. Yeates pozvedl avůj hlas před více než stoletím s jasnou výzvou, která varovala před okamžikem v dějinách lidstva, když napsal:

*"Krvavý příliv je uvolněn a všude
se utopí obřad nevinnosti;
Ti nejlepši postrádají veškeré přesvědčení,
zatímco ti nejhorší
jsou plní vášnivé intenzity."*

Ta drsná bestie teď přišla. Je to Putin, chřadnoucí ruský car. Brzy nabídne jakési společenství těm, které obětuje, ironicky v samotné obilnici Evropy.

Jediné, co musí udělat, je jíst jeho chléb, smířit se s jeho zkaženou vizí o tom, že Ukrajina nikdy neexistovala a nikdy nebude, přijmout vymazání z paměti posledních tří desetiletí nezávislosti, jako by ta doba nebyla nic víc než klamná fata morgána, nejlépe na ni zapomenout.

Pokud by Ukrajinci lámali chléb s Putinem, přijmou-li toto první pokušení, jejich národ se vrátí do *Ruského světa*, pohroužen do zapomnění jeho impéria. Ale oni nesmí a nechtějí. To vysvětluje Putinův vztek, jeho frustrovanou impotenci.

Přesto ještě zdaleka není vyčerpaný. Pokusí se tedy přimět Ukrajince, aby složili zbraně, bude trvat na tom, že jejich další odpor je marný, připomene jim, a v tom bude mluvit pravdu, že v tomto světě nenašli mnoho skutečné pomoci, nemají na ně čekající anděly, kteří by je zachytili, kdyby skočili do existenčního boje proti jeho přísluhovačům.

Proč skákat, zeptá se Putin „Malých Rusů“ – jak hanlivě říká Ukrajincům – když všichni vidí, že dole nejsou žádní andělé připravení přerušit jejich pád? Ukrajinci toto druhé pokušení odmítnou. Vědí, že jsou sami.

Jsou zděšení, ale nejsou to lidé ochotní přijmout jho Putina, znamení této šelmy. I když přijde jeho poslední nabídka, když jim předloží šanci připojit se k jeho novému ruskému impériu a že budou s ním vládnout všemu, co vidí, nevzdají se.

Proč? Protože od roku 1991, od prvních dnů ukrajinské nezávislosti a vlastně po mnoho staletí před naším časem, Ukrajinci usilovali pouze o návrat své země na její právoplatné místo v Evropě.

Nikdy netoužili po pozemcích nebo bohatství svých sousedů. Spíše svými činy a svými slovy, zvláště v posledních třech desetiletích, pevně stáli při liberálně-demokratickém světě, zavázali se k mezinárodnímu řádu založenému na pravidlech.

Věřili, že je to nejjistější způsob, jak zajistit skutečný mír, vybudovat architekturu stability udržovanou lepšími anděly, o nichž bylo řečeno, že jsou vlastní povaze západní civilizace.

Od 24. února 2022 hořce poznali klam této víry. Nyní bojují a umírají sami. Viděli Jidášovu tvář. A tak se před námi objevuje škodolibý Putin, pravý protiklad dobra.

Tento podvodník, neúprosný lhář, nikoli vyšinutý despota, ale spíše věčně chytrý tajný policista, není nic menšího než nelítostný a zlý nepřítel světla, prokletí všemu, co každý slušný člověk chápe slovy jako pravda nebo dobrá vůle..

Pokud si myslíte, že přeháním, zeptejte se kteréhokoli Ukrajince. Přesto většina zbytku světa stále předstírá, nebo dává přednost tomu, aby neviděla Putina takového, jaký skutečně je, jako druh zla, který je nyní vypuštěn na tento svět. Musí být vržen zpět do jámy. Neexistuje žádná alternativa.

Ukrajinu bohužel ještě čeká horší situace. Země NATO, jako ten dávný Pilát, si umyly ruce nad osudem Ukrajiny a nechaly celý národ napospas krutosti Putina a jeho společníků.

Plány toho druhého jsou jasné. Neusiluje o kapitulaci Ukrajiny, ale o národní vyhynutí, vymazání této země z mapy světa. Putinova agenda není nic menšího než genocida. Ti, kteří stojí opodál a jen sledují, jak se to děje, nemohou zůstat nevinní. Jejich fráze Putina nezastaví.

Jednoho dne jistě přijde čas na odplaty. Ti Rusové, kteří dnes podporují Putina, mají na rukou krev ukrajinských nevinů a ta krev bude pršet na hlavy jejich dětí a dětí jejich dětí, tato krev je poskvrní navždy a označí je Kainovým znamením.

Takto budou rozpoznáni v den, kdy dorazí ještě větší nepřítel, aby porazil Moskvu. Příliš pozdě si uvědomí, když budou naříkat a lkát, že semena těchto budoucích válek, jejich zničení, byla zaseta v naší době kvůli jejich otrocké poslušnosti Putinovi, i když samotná půda Ukrajiny byla zúrodněna těly a krví mnoha jejich mučedníků.

Když měli uspořádat skutečnou ruskou revoluci, stáli opodál.

Pokud jde o Ukrajince, kteří tuto válku přežijí nebo nějakým způsobem uniknou, jejich vzpomínky

budou navždy naplněny hořkostí, které se nelze nikdy zbavit.

Tyto hrozny hněvu budou dříve nebo později sklizeny a poté vylišovány. Postupem času se tato šťáva stane nektarem stárnoucí pomsty, vínem, které nikdy nemůže zmírnit nebo nasytit jejich hlubokou žízeň po odplatě, a přesto elixírem, který podpoří příčinu nesoucí se vpřed a poskvrní i ty, kteří se ještě nenarodili.

Ukrajinci nikdy nebyli Rusy, nejsou Rusy nyní a rozhodně nikdy nebudou poté, co utrpěli zkázu a zničení za dnů ukrajinského utrpení. Jedinou nabízenou „dobrou zprávou“, balzámem pro ty, kteří nějak vydrží, je, že i když bylo tolik obětováno Molochovi, jejich Ukrajina vyhrála tuto válku, svůj skutečný boj za nezávislost.

Ukrajina je nyní pro Moskvu navždy ztracena. Bez ohledu na to, jaké budou výsledky bitevního pole, Putinův imperiální projekt byl znečištěný a zahnívající, jeho konečný neúspěch je jistý.

Bůh stanovil ten den. Do té doby to bude jediné ukrajinské evangelium, jediná dobrá zpráva, která nyní vzejde z této apokalypsy.

Ano, ukrajinský národ stále odolává ruskému nepříteli. Ten zarputilý boj světu připomíná, jak je třeba čelit tyranii. Přesto hrdinská Ukrajina, kterou vidíme před sebou, nemůže trvat věčně. Ať už to bude zítra, nebo pozítří, nebo dokonce týdně ode dneška, ti, kteří bojují v této spravedlivé válce na obranu své vlasti, budou poraženi, mnoho nejlepších lidí v zemi bude zmasakrováno nebo zahrnuto do exilu.

Ukrajinská touha pak skončí. V důsledku tohoto holocaustu budou pohřbeny zbytky moderního ukrajinského státu.

Ale nemyslete si, že to představuje nějaké konečné řešení ukrajinské otázky. Teď vám říkám, že ne. Neboť stejně jako na nás padá ukřižování Ukrajiny, tak i Ukrajina povstane ze své Rusy vykopané hrobky.

S tímto ukrajinským vzkříšením dojde k zúčtování. Ti, kdo prolévali ukrajinskou krev, a ti, kteří Ukrajinu opustili, nebránili, neuniknou soudu.

Vězte také, že Druhý příchod Ukrajiny nebude zvěstovatelem spásy Západu. Putin a všichni, kteří dovolili šíření jeho agrese, jsou zítřejší zatracenci. Jednoho dne budou pít šťávy vytékající z těchto hroznů hněvu.

Krabice s ruskou municí jsou vidět 6. dubna 2022 poblíž zničeného domu v Avdrijivce, vesnici poblíž Borodjanky. Utrpěla těžkým dělostřeleckým ostřelováním ruskými silami. (Kostjantyn Černičkin)

Lubomyr Luciek
16. dubna 2022

[The Kyiv Independent](#)

Lubomyr Luciuk

Dr. Lubomyr Luciuk je profesorem politické geografie na Royal Military College of Canada.

-krk-

Můžete také navštívit naši facebookovou stránku [Baptisté - Sít víry](#) nebo facebookovou skupinu [Zpravodaj Baptisté - Sít víry](#)